

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*Līdz ar visiem Svētiem
teiksim Kunga Vārdu!*

Vismīļie Karojošās jeb ceļojošās Baznīcas locekļi, esiet visi mīļi sveicināti no Triumfējošās Baznīcas Svēto sadraudzības, kuras neskaitāmos locekļus sveicam Visu Svēto svētkos 1. novembrī! Kļūt par šīs sadraudzības biedriem ir ikviena kristieša sapnis un galamērķis, uz kuru mēs esam aicināti tiekties visu savu apzinīgo kristieša dzīvi. Par šo mērķi ir sīvi jācīnās ar elles spēkiem, kuri mūs cenšas no tā attālināt, piedāvājot sava plašā asortimenta laicīgos labumus, lai tikai mēs novērstos un pazaudētu mūžīgās vērtības, kuras Dievs mums piedāvā kopš mūsu ieņemšanas brīža. Vispirms tā ir mūsu dārgā dzīvības dāvana, ko sātans vienmēr cenšas iznīcināt jau mātes miesās caur abortiem un kontraceptīvām vielām. Modernā sabiedrība zem “pseudodemokrātijas” lozungiem ar likuma spēku šodien ne tikai atļauj, bet pat iesaka un piespiež nogalināt ieņemto dzīvību, atbrīvojot bezatbildīgos slepkavas no nevēlamās grūtniecības un neērtības sekām. Ja Baznīcas Svēto kalendārā gandrīz katra trešā sieviete bija mocekle un jaunava, tad šodien jaunavas tituls, šķiet, būs kļuvis gandrīz par arhaiskumu. Šķīstības jeb jaunavības tikums mūsdienās tiek uzskatīts par absolūti nepieņemamu šķērslī cilvēku perverso attiecību propagandai, kas to pasludina par “lūzeru un nespējnieku lielu kaunu un negodu”... Bet iepriekšējos gadsimtos meitenes pieņēma pat mocekli, lai tikai saglabātu savu jaunavības rotu. Diemžēl brīvā sekā “kultūra” tiek uzspiesta jau skolas gados, kad nenobriedušajiem jauniešiem tiek pasniegts, kā izvairīties no grūtniecības un nomainīt savu dzimumu, ja kāds ar to nav apmierināts.

Šodien labi redzam, ka sātans ir ļoti progresējis savā mūžsenajā plānā izkonkurēt Dievu, radīdams savu “moderno” radību — “*homodemonīdu*”, kas nebūtu vairs apdāvināts ar brīvo gribu, būtu viegli kontrolējams un vadāms, pilnībā pakļaudamies elles pavēlnieka gribai. Galamērķis tādai “jaunai” radībai ir tikai viens: izplatīt elles valstību virs zemes, padarot pašu planētu Zemi par elli un cilvēkus par tās pilsoņiem. Šī ideja ļoti labi jau sen ir atspoguļojusies *helovīnu* perversībās, kur cilvēki ar prieku kļūst par briesmoņiem un mošķiem, kļūstot pa mājām un saldumu vārdā sējot bailes, haosu un māju postījumus. Kristiešiem tādās “svinības” absolūti nav savienojamas ar ticības pārliecību, jo cilvēks ir radīts

pēc Dieva attēla un līdzības un ir aicināts tiekties pēc dzīves svētuma jau virs zemes, lai pēc nāves pievienotos Svētajiem debesīs. Tāds ir Dieva plāns!

Pašreizējā pasaules sabiedrības politika ļoti uzskatāmi demonstrē Dieva dotās brīvības dāvanas atņemšanu cilvēkiem, uzspiežot tiem nepieņemamus likumus, lai radītu cilvēces globālās kontroles sistēmu. Nav brīnums, ka pasaules sabiedrība šodien ir sašķelta vairāk kā jebkad mūsu eksistences vēsturē. Virsdiriģenta Sātana galvenais ierocis šajā Trešajā vispasaules karā šobrīd ir Covid-19, taču tā tehnoloģija tiks arvien modernizēta un attīstīsies, kamēr nerasniegs savu mērķi, kas kļūst arvien vairāk daudziem saprotamāks. Šajā karā kristiešiem būtu jāpajautā — kā pusē viņi karo un ko viņi izvēlas par savu Ģenerāli, vai Kristu, vai Luciferu? Padomāsim!!!

Dvēseļu dienā, 2.11., mēs būsim cieši vienoti lūgšanās ar Cietošo Baznīcu šķīstītavā, lai mūsu mīļotajiem aizgājējiem atvieglinātu ciešanas par dzīves laikā negandarītajiem grēkiem. Mūsu baznīcā ir atkal skaisti uzplaucis “dzīvības kociņš” ar uz tā krāsainajām lapiņām uzrakstīto aizgājēju vārdiem, par kuriem lūgsimies kopīgajā sv. Misē 17:00.

Lūgsimies par visiem slimniekiem, sevišķi par Covid vīrusa skartajiem arī mūsu draudzē! Lūdzieties arī par manu veselību, lai būtu veiksmīga 9.11. paredzētā operācija! Lai notiek Dieva prāts! *Pr.Andris*

Visu Svēto dienai gatavojoties

Jau kādu laiku atpakaļ, ziņkāres vadīta, pievienojos lūgšanu grupai Medjugorje – Latvija. Tagad tas ir ērti – tikai ar vienu klikšķi - un darīts. Es pati Medjugorjē bijusi neesmu, bet cenšos sekot līdzī notikumiem, Dievmātes vēstījumiem, un ceru - varbūt tomēr kādreiz būs iespēja pabūt tur. Un tā no 28. septembra līdz 1. novembrim lūdzāties Sv. Jāzepa litāniju, 33 dienu sagatavošanās sevis veltīšanai Sv. Jāzepam. Ik dienu apdomājām vienu litānijas teikumu, kur katrs vārds atklāj šī klusā, vienkāršā galdnieka svētumu. Baznīcā šis gads ir veltīts Sv. Jāzepam; taču vai mēs, ticīgie, izrādām šim svētajam pienākošos godu, kurš ir Dieva Dēla uzturētājs?

Mums katram noteikti ir savi “iemīļoti svētie”, kurus mēs pagodinām biežāk, kuriem uzticam savas klusās lūgšanas. Man pašai ļoti patīk lasīt svēto dzīves aprakstus. Tā es sev esmu atklājusi vēl kādu Sv. Jāzepu no Kupertīno (1603 – 1663), kurš jaunībā vēlējies iestāties franciskāņu ordenī, bet ticis noraidīts intelektuālās mazspējas dēļ. Jāzeps bijis neveikls,

tomēr pastāvīgi priecīgs, izcēlies ar paklausību un dievbijību. Brīnumainā veidā Jāzeps spējis nokārtot eksāmenus, lai saņemtu priesterības sakramentu. Interneta plašumos es atradu arī filmu, kas veltīta šim vientiesīgajam svētajam “St. Joseph of Cupertino, The Reluctant Saint,” un esmu to noskatījusies vairākas reizes un iesaku arī jums.

Oktobra mēnesī savā vēstījumā Dievmāte Miera Karaliene mums saka: “Atgriezieties pie lūgšanas, jo tas, kurš lūdzas, nebaidās no nākotnes...” Šie vārdi mums ir ļoti svarīgi tieši šobrīd, jo katra diena un stunda var atnest jaunus pārbaudījumus un ierobežojumus, kad valda meli, un līdzās ir ļoti daudz izmisuma un bezcerības. Mēs spēsīm mīlēt savu tuvāko tikai tad, ja mēs patiesi mīlēsim Dievu; tāpēc mums pašiem ir jādzīvo lūgšanā, lai no mums izstarotu miers, lai spējam uzklaut un mierināt tos, kuri cieš. Novembra mēnesis Baznīcā ir veltīts visu ticīgo nomirušo piemiņai; 1. novembrī svinēsim Visu Svēto dienu, bet 2. novembrī - Dvēseļu dienā - lūgsimies par mirušajiem. Arī šogad visu novembra mēnesi varēsim iemantot atlaidas par mirušajiem. Redziet, mums ir darba pilnas rokas! Lūgsimies, lūgsimies, lūgsimies!

+-+-+ -+ -+ -+ -+ -+ -+ -+ -+ -+ -+ *Lilita Ieleja*

Mīļā, skanīgā Lielvārdes draudze!

Klāt novembris, mēnesis, kad lūdzam atlaidas saviem mīļajiem aizgājējiem. Nosvinēti Ražas svētki, kas jūsu baznīcā kā allaž bija ļoti skaisti - sirsnīgs paldies par tiešraidēm. Šobrīd esam apstādināti savā skrējienā, un mums ir daudz laika pārdomām. Un kāpēc gan mums neizmantot šo “apstāju”? Baznīcu grāmatu galdos ir tik daudz labas literatūras, interneta vietnēs pieejami teātra izrāžu ieraksti. Mums ir pieejamas Mises tiešsaistē, baznīcas ir atvērtas individuālām lūgšanām. Īstenībā dzīve jau nemaz nav apstājusies, tikai sadzīve mainījusies. Mūsu mājas ir tur, kur ir mūsu sirds. Neļausim, lai visas mūsu domas un pārdzīvojumi būtu saistīti tikai ar kārtējām šausmām TV, ar sazvērestības teorijām vai politiku kārtējiem pārsteidzošajiem lēmumiem. Mēs nevaram mainīt pasauli, nesākot ar sevi, ar savu ģimeni. Miers un mīlestība mājās, ģimenē, tad zvans vai īsziņa draugiem, radiem..., un kā klājas mūsu kaimiņiem? Un neaizmirstam par savām baznīcām un ziedojumiem, atbalstīsim mūsu priesterus un draudzi šajos grūtajos laikos! Novembris ir arī mūsu Latvijas dzimšanas dienas mēnesis - būsim vienoti! Latvieši taču māk mīlēt un atbalstīt viens otru!

Un vēl, 120 gadu jubileja 27. oktobrī apritēja latviešu dzejniekam Aleksandram Čakam.

Varbūt par godu šim notikumam ir vērts pārlapot kādu labu dzejoļu krājumu?

“Zieds var nolūst, zivs var aiziet, es no Tevis, sirds, ne mirkli: Tu man iedota par irkli, iedota par spožu dzirkli”. (Aleksandrs Čaks)

Sargiet sevi un savus mīļos! *Rīta Ķepure*

Ražas svētki

Arī šogad Ražas svētkos mana draudze pulcējās baznīcā, līdzīgi ņemot pašu sarūpētus augļus un dārzeņus un citas dāvanas, sakot paldies Dievam par *ražu dārzos, tīrumos un mežos*. Gribēju vēlreiz atcerēties šos svētkus un pateikties Dievam par visām saņemtajām žēlastībām, it īpaši *par visām garīgajām vēltēm manā ikdienā*.

No bērības atceros regulāro iešanu ne tikai uz veikalu, bet arī uz pagrabu. Toreiz mamma visu vasaru līdz rudenim laicīgi konservēja, vārīja ievārījumus, sālīja sēnes, kāpostus un citus dārzeņus un augļus, lai ģimenei būtu pārtika ziemā. Padomju laika veikalos nevarēja brīvi nopirkt visu, ko vien sirds vēlas. Agrāk mājās bija pat liela kāpostu rīve. Atceros, kā tēvs rīvēja virtuvē kāpostus, mamma lika sāli, cukuru, kādu ķimeni, lai skābēti kāposti pietiktu visai ziemai.

Septembros nācās arī piedalīties kā bērnam kartupeļu talkās pie lauku radiem. Kolhoza traktors izpalīdzēja uzart lauku arī piemājas dārzā, talcinieki gāja ar spaiņiem un lika kastēs. Pēc ražas darbiem kāds maiss tika iedots katrai ģimenei. Un tā pēc kartupeļiem bija jāiet atkal uz pagrabu.

Rudeņos nelielajā Rīgas pagrabā bija grūti atrast brīvu vietu. Marinēto gurķu, tomātu, kompotu, ievārījumu, ābolu sulas burkas bija saliktas līdz mazā pagraba griestiem. Svētku dienās mamma ņēma svaigas dzērvenes no ūdens burkas, lika tās spiest caur sietu un vārīja garšīgu dzērveņu sulu. Baltmaize ar pašu vārītu ievārījumu bija ikdienas pusdienas, ja negribējās ēst atstāto kāpostu zupu. Lielākais prieks bija, ja mamma atļāva ņemt no pagraba ābolu – cidoniju kompotu. Tad visas cidonijas ātri vien no burkas pazuda, atstājot pārējiem ģimenes locekļiem tikai ābolus.

Ziemā kaimiņi viens ar otru dalījās, kas kuram sanācis labāk. Vienam saglabājušies svaigi āboli uz Ziemassvētkiem, cits varēja padalīties ar kraukšķīgiem marinētiem gurķīšiem. Citreiz nesa upeņu vai aveņu ievārījumu sasirgušam, lai ātrāk veseļojas. Padomju veikalos vienmēr bija produktu deficīts. Šādos gadījumos pie kaimiņa vienmēr varēja aiziet un palūgt kaut vai glāzi cukura; cilvēki bija ļoti sirsnīgi, atsaucīgi un izpalīdzīgi.

Vēl šodien es gatavojas ziemai ar sev tīkamākām rudens vēltēm, ar pašu izaudzētiem augļiem un dārzeņiem, neskatoties uz to, ka veikali vai lūzt no pārpilnības. Apziņa, ka jādzīvo taupīgi, joprojām manī ir palikusi.

Šo svētku noskaņā pārdomāju arī savu garīgo dzīvi. Manuprāt, šis ir brīdis, kad būtu jāveic lielāks pašvērtējums attiecībā ar Dievu un līdzcilvēkiem. Ikdienas skrējienā es bieži aizmirstu, ka Dievs man ir devis laiku, dzīvību un zemi, kas nes augļus ar kādu mērķi. Jo Dievs man ir dāvājis žēlastības laiku, lai

glābtu mani, jo esmu tomēr grēka varā.

Grūtības un pārbaudījumi atgādina, ka daudzas lietas manā dzīvē ir Dieva dāvanas. Cik tā ir liela dāvana būt veselam, neierobežoti apmeklēt dievkalpojumus, kultūras pasākumus, pulcēties svētkos, brīvi satikt draugus. Arī man bieži sanāk dzīves nozīmīgās lietas novērtēt tikai tad, kad to vairs nav.

Vai man aizgājušais gads ir atzīstams par cienīgu? Kungs dāvājis man žēlastības laiku, deva iespēju man parādīt savus labos darbus. Vai esmu šo laiku izmantojusi pienācīgi? Veicot šo pašvērtējumu, saku lielo paldies Kungam par neizmērojami lielo pestīšanas dāvanu.

Sarmīte Anna Zoltnere

+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+

Neparastais rudens

Neparasts rudens. Atnāca tik ātri, ka nespējām vien nobrīnīties, te bija neizturami karsta vasara, kad sildījāmies rīta saulē, bet dienviņu un vakarus pavadījām slēpjoties ēnā, priecājoties par katru svaigu vēsmiņu. Karstums nebeidzās un nebeidzās. Likās – tā būs bezgalīgi ilgi.

Tomēr viss mainījās vien pāris dienās. Aizlaidās vasara, pamāja mums atvadas, uz tumšā negaisa mākoņa apsēdusies.

Nu esam rudenī. Dzeltenās, saulainās lapas, kas izgaismoja vispelēkāko dienu, pamazām nokritušas pie koku kājām, vien bērzi, vieglā zelta dūmakā ietinušies, saulainās dienās žilbina acis ar savu balti zeltīto rotu. Pirmās salnas nokodušas visu, ko vien varējušas, uz laiku ievilkušās dziļi mežā, kur zem staltajām eglēm atpūšas un krāj spēkus jaunam uzbrukumam.

Rudens kā jau rudens. Viss tik parasti, tikai naktī logā spīd ne tikai mēness maigā gaisma, bet arī garām braucošo patrolējošo kārtībsargu zilās bākugunis un pāri visam vēdī bailes un neziņa.

Kur esam nonākuši, kas ar mums notiek?

Atkal esam uz ledus gabala un vētra mūs nes bangainajā jūrā kā Blaumaņa novelē “Nāves ēnā”. Dīvaini ir tas, ka kopš 20. gadsimta sākuma nekas nav mainījies. Līdzko kaut kas konkrēts jālemj, mēs šķeļamies un dalāmies, katram ir savas intereses, loģiski pamatotu kopēju lēmumu pieņemt neesam spējīgi. Zaļgas vēl arvien sargā savu reņģu vezumus, un ne īpaši gudrais Birkenbaums skrien apkārt, dūres vicinādams. Mēs pārējie esam Kārlēni, kuri saprot, ka briesmas ir lielas, bet nezina, ko ar to visu darīt, kam ticēt.

Šķita, ka izeja atrasta – potēties, bet slimo un mirst arī potētie. Vai pareizāk būtu paslēpties kaut kur laukos un izslēgt visus sabiedriskos kontaktus? Tikai – kaimiņi arī ir laukos, un viņi arī slimo, pie kam, neveicot testus. Drošība nav arī tur.

Kas atliek laikā, kad cilvēkos briest nepamatota

agresija vienam pret otru; vakcinētie pret nevakcinētajiem, Gobzema atbalstītāji pret valdībai lojāliem un, ja tā paklausās, rūgst visās malās, bet neviens nesaprot, kas notiek, kāpēc pandēmija, kas pasaulē jau gandrīz rimusies, tagad smagi skar mūsu zemi. Iespējams, nekad neatradīsim šīs dīvainības patieso iemeslu. Bet tas arī nav svarīgi, galvenais ir skatīties nākotnē, visiem kopā iet vienu ceļu bez panikas, dusmām un naida, bet ar lūgšanām. Dievs mums uzlicis šo pārbaudījumu, lai mēs varētu mācīties to, ko vēl neesam apguvuši.

Lielāka daļa no jums internetā jau ir atraduši pēdējo Dievmātes vēstījumu Medjugorjē, bet es tomēr vēlētos šeit citēt vēstījuma tekstu, ko Dievmāte nodeva mums caur Mariju Pavloviču – Luneti:

“Mīlie bērni! Atgriezieties pie lūgšanas, jo tas, kurš lūdzas, nebaidās no nākotnes. Tas, kurš lūdzas, ir atvērts dzīvībai un ciena cita dzīvību. Bērniņi, tas, kurš lūdzas, izjūt Dieva bērna brīvību un ar priecīgu sirdi kalpo savu brāļu cilvēku labā, jo Dievs ir mīlestība un brīvība. Tāpēc, bērniņi, kad jūs grib iekalt važās un izmantot, – tas nav no Dieva, jo Dievs ir mīlestība un dāvā savu mieru ikvienai radībai. Tāpēc Viņš sūta mani, lai es jums palīdzētu augt svētumā. Paldies, ka atbildējāt uz manu aicinājumu!”

+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ -+-+-+ Rita Bobkova

Rožukroņa Karaliene, Dievmāte svētā!

Iesākot ikvienu dienu, mēs steidzamies pie tevis, lūdzot tavu palīdzību. Aizlūdz par mums pie sava Dēla un izlūdz mums stipru ticību un pašāvību uz Dievu! Lai tava Mātes mīlestība apņem mūsu zemi, par kuru mēs šajā rožukroņa mēnesī lūdzam un to uzticam tev. Katru dienu Rožukroņa lūgšanās mēs pateicamies tev par visu, ko tu dari cilvēces labā. Pateicamies par tavu “Jā” vārdu, kad devi atbildi Dieva sūtnim eņģelim: “Esmu Kunga kalpone, lai man notiek pēc tava vārda.” Pateicība tev, Svētā Dieva Māte, par tavu Dēlu Jēzu, mūsu Pestītāju. Mēs daudz lūdzam palīdzību, bet ne vienmēr pateicamies par to, ko saņemam caur tavām lūgšanām no tava Dēla.

Pamostoties no rīta, mana pirmā lūgšana ir: “Es lūzdu, Kungs, uzklausi manu lūgšanu, un pateicos Tev, ka ļāvi piedzīvot šo dienu. Sargā mani no visa ļaunā, no ikviena grēka, no lepnības, no negodīguma, no savtības, no naida un citu Dieva bērnu pazemošanas. Palīdz man Svētā Gara spēkā uzveikt grēkus visās to izpausmēs.”

Svētā Gara iedvesmā mēs tevi lūdzam, lai tava Mātes mīlestība apņem mūsu zemi, kuru uzticam tev. Aizlūdz par visiem, kas ir izmisuši, visiem, kam trūkst cerības un prieka, visiem, kas nepazīst Dievu un Viņa žēlsirdīgo mīlestību! Pasargā mūs no tā, ka Latvijas tauta attālinās no Dieva! Lai mīlestība pārveido cilvēku apziņu! Svētā Rožukroņa Karaliene, novērs no mūsu tautas slimības un visus iznīcības draudus!

Antoņina Ratnieks

**Novembra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī 2021. gadā
Sakarā ar Covid-19 pandēmijas ierobežojumiem
Dvēseļu dienas vigīlija šogad, diemžēl, nenotiks.

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

pl. 17:00 – svētku Mise ar II Vesperēm.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

pl. 17:00 — Vesperes par mirušajiem, sv. Mise

par draudzes un visiem mirušajiem;
pēc Mises — Procesija par mirušajiem
ar piecām apstāšanās vietām, *Libera
me, Domine* (Pasargā mūs, Kungs),

Esī sveicināta, Karaliene; Kunga eņģelis.

Nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Par visiem Korona vīrusa Covid-19
upuriem pasaulē un pēkšņā nāvē mirušajiem,
izlūdzoties viņiem grēku piedošanu un mūžīgo
svētlaimi debesīs.

04.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena.

pl. 17:00 — Svētā Stunda un sv. Mise.

05.11. — Mēneša pirmā piektdiena.

pl. 17:30 — Jēzus Sirds dievkalpojums un sv. Mise.

07.11. — Mēneša pirmā svētdiena.

pl. 11:00 — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

21.11. — **Kristus Karaļa svētki:** noslēdzas

Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par
visiem Jūsu ziedojumiem gada laikā!

28.11. — **Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un
sveču svētišana. Sākas jaunais Baznīcas
liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt
savus Adventa vainadziņus un sveces!**

30.11. — **Sv. apustuļa Andreja svētkos:**

pl. 18:00 — sv. Mise.

Lūdzam ziedot Baznīcas grīdas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,

Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

**18. novembrī — Latvijas Valsts
103. dzimšanas dienā**
**Ekumeniskais dievkalpojums
luterāņu baznīcā pl. 15:00 (ja
tiks atcelti mājāsēdes ierobežojumi).**

Mūsu dievnamā sv. Mise pl. 18:00 par Dzimteni.

Visi ir mīļi aicināti garīgi piedalīties!!!

Sirsnīgi sveicam visus Valsts Neatkarības svētkos!

**Aicinām visus aizlūgt par savu Dzimteni, tās
valdību, iedzīvotājiem – ikkatru, kurš dzīvo šajā
zemē vai arī atrodas ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit!**

Sirsnīga pateicība:

SIA "Remte" brigādei un vadībai (sevišķi
izpilddirektoram Andrim Sirsniņam) par
palīdzību dievnama apkures sistēmas
pārveidošanā un sakārtošanā. Mīļš paldies par
pretimnākšanu un atbalstu! Lai Dievs svētī!

**Mūsu ministrantiem par zāles pļaušanu visā
vasaras-rudens sezonā!!!**

Visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi
piedalījās Ražas svētkos un to sagatavošanā.

"Silta, jauka istabiņa un baznīciņa!" Par to
silta pateicība tiem draudzes locekļiem, kuri
palīdzēja sakrāt atvestās granulas draudzes
mājā un baznīcas pagrabā. Paldies Aleksandram
Kozlovskim par sagādāto transportu. Lai
Radītājs dāsni atalgo visus, kuri ziedoja apkurei!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

*Aivaru Ieleju (1.11.), pr. Ingaru
Stepkānu (06.11.), Austru Grecku
(08.11.), Anastasiju Neretnieci (14.11.),
Annu Gredzenu (21.11.), Jāni Vingri 45
gadu jubilejā un Ilzi Baumanī (22.11.) u.c.*

18.10.2021. Kungs aizsauc
mūžībā Daugavpils dekānu un
Sv. Pētera ķēdēs draudzes
prāvestu pr. Mihailu Sivicki 42
gadu vecumā, kurš Kristus
druvā nokalpoja 17 gadus.
Viņš bija Baznīcas Kanonisko
tiesību doktors un Latvijas

Starpdiecēju tiesas vikārs laulību lietās, kā arī
bija viens no maniem labākajiem skolniekiem
Rīgas Garīgajā seminārā. Nelaiķis kļuva par otru
priesteri — Covid-19 upuri Latvijas Baznīcā, kas
izprovocēja viņa pēkšņo nāvi. Pr. Sivicka bērū
Mise notika 21.10.2021. Daugavpils Sv. Pētera
ķēdēs baznīcā, guldot mirstīgās atliekas pilsētas
katoļu kapos. *Mūžīgo mieru dāvā viņam, Kungs!*

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

mob.t.: 29855768; e-pasts: asolims@inbox.lv;

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica